

L'Estatut vist pels nostres polítics

Ve de la pàg. 9

nes funcions, problemes i solucions els dónes. Aquí s'hauria de fer una campanya per revitalitzar-la. Sobretot que Granollers assumeixi la seva capitalitat. Els projectes que es fan estan realitzats mirant a Barcelona. L'atracció és molt forta.

Ballús. —Si en quant a serveis a Granollers ens ha tocat la rifa, ha d'haver-hi una contraprestació.

Blancher. —Tots els projectes que es fan per serveis de Barcelona, vénen al Vallès Oriental. Si no s'hi troba sortida aviat se'ns menjaran.

Ballús. —Com a partit puc avançar la preparació d'una alternativa que es fa de cara a les eleccions municipals. Des del primer moment hi ha una quantitat de problemàtiques que només tenen solució, tant des del punt de vista tècnic com polític, dintre d'un programa comarcal. Resultant que no es pot parlar de programa municipal sense tenir en compte la comarca.

Hem intentat aproximar-nos a una realitat i oferir-vos diferents punts de vista, que per avui sí que podríem anomenar partidistes. Darrera de la tertúlia totalment amical i planera hi ha uns problemes que cada vegada més ens serveixen per conèixer diferents opcions. Hem traspassat aquella època de la uniformitat en què tots deien quasi el mateix. Cada ú representa una opció. Esperem haver-vos presentat els problemes que es troben en afrontar l'Estatut. La realitat és pluralista i ens donarem per satisfets si us hi hem pogut aproximar.

Josep Comas
i Josep Maria Farnés

GLOSES

L'home - mosca

En el seu meravellós estudi sobre «La vida de les abelles», Maeterlinck ens proposa de fer un curiós experiment: Introduïu en una ampolla de vidre esfèrica mitja dotzena de mosques i altres tantes abelles, poseu-la horitzontalment, amb el fons orientat vers la finestra de l'habitació. Les abelles maldaran hores i hores cercant la sortida en el fons de l'ampolla, fins a morir extenuades de fatiga o d'inanició. En canvi, les mosques, en menys de dos minuts hauran trobat l'eixida alliberadora.

D'aquest fet en traurem, d'antuvi, una conclusió aparentment ben asenyada: «la intel·ligència de l'abella és en extrem limitada mentre que la mosca, més eixerida, és molt més hàbil per adonar-se, en breus moments, d'on és el camí de la llibertat».

Però no és aquesta la conclusió que l'autor ens dóna de tal provatura. Ben al contrari: allò que perd les abelles —diu— és llur amor a la llum, llur pròpia raó. S'imaginem que dins de tota presó, la deslliurança es troba vers l'indret de la claror més viva —en aquest cas el fons de l'ampolla— i s'obstinen a obrar massa lògicament.

Les mosques, folles i esverades —en canvi— sense preocupar-se de la lògica i del crit de la llum, giravolten a la babalà dintre l'esfera, i aquesta manca d'instint o d'intel·ligència les porta, ben aviat, al broc de l'ampolla.

No podem estar-nos d'aplicar, fins a cert punt, el sentit d'aquesta experiència a la nostra humanitat. I així ara creem, amb la imaginació, un personatge singular: «l'home-mosca».

L'home-mosca, tabalot i més aviat ignorant, sense la cotilla d'una intel·ligència que li barri els moviments esvalotats, ha sabut aprofitar-se d'unes circumstàncies excepcionals per arrodonir una bona fortuneta, tan sols tirant al dret en tota mena d'especulacions.

No el blasmem pas. Més just es de regraciar-li una audàcia tan remarcable que movia les rodes de l'economia en uns temps aprofitats. I ningú no hi perdia res en tal empresa.

Agraïm, doncs, aquella agosarada actuació dels homes-mosques perquè sense ella —ja ho veieu— acabariem estabornits dins d'una immensa ampolla sense tap.

XIXU

L'art de menjar a casa nostra

Entenem per gastronomia o art de menjar, el coneixement raonat de tot allò que fa referència a l'alimentació. La gastronomia està en relació amb diverses matèries tals com les de la història natural, per la seva classificació de les substàncies alimentàries; amb la física per l'examen dels seus components; amb la química per les diverses anàlisis que cal experimentar; amb la cuina, per l'art de guisar-los o adobar-los; amb el comerç, ja que s'ocupa de buscar allò que més es consumeix al millor preu possible i també amb l'economia política pels recursos que representa amb la finalitat de recaptar impostos.

Cal no confondre gastronomia amb la perpètua vocació figurativista

dispendi. Hom creu que l'art de menjar és tan sols privilegi d'uns pocs i poderosos.

Art de menjar vol dir saber, en cada lloc i època de l'any, el que és més adient. Cal tenir cura en la preparació i en l'elaboració dels ingredients. Considerem que el nostre Vallès és zona privilegiada, ja que està ben assortit, tant en peixos, verdures i llegums (a aquest respecte estem sota la influència del Maresme), com pel que fa referència a l'aviram i la caça quan n'és temps.

La nostra comarca és també rica en bolets de tota mena; és curiós de veure la importància que es dóna ara a aquestes espècies a les cuines d'alta gastronomia, quan a casa nostra

li hem donada sempre.

Ara que sembla que comencem a retrobar la nostra identitat nacional, seria trist pensar que l'art de menjar propi nostre, s'oblidés. Creiem que forma part de la història i de la cultura dels pobles.

Pensem també que el fet d'aplegar-se al voltant d'una taula ben atesa és afavorir la vida familiar tan deteriorada últimament. Pensem, però, que l'estada a la cuina, no ha de ser privilegi de les dones. És bona la col·laboració masculina i també la de la gent jove, posat que aquesta és una manera d'ensinistrar-los en aquest art. Els resultats són sorprenents.

Montserrat Ponsa i Farrés

illa sports

Generalíssim, 165 - Tel. 870 16 34

GRANOLLERS